

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **R. S.**, zast. opatrovníkem Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2008, č. j. OAM-18/LE-BE03-BE07-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2008, č. j. 46 Az 35/2008 - 32,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo vysloveno, že se stěžovateli mezinárodní ochrana neuděluje s odkazem na § 12 § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Rozsudek krajského soudu vycházel z toho, že stěžovatel nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení mezinárodní ochrany a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci, v souladu se zákonem a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Krajský soud obdržel proti svému rozsudku dne 4. 7. 2008 kasační stížnost. V kasační stížnosti bylo jako místo pobytu stěžovatele uvedeno: K. 4, P. 9. Vzhledem k tomu, že se stěžovateli nedařilo doručovat zásilky, byl mu usnesením ze dne 13. 8. 2008, č. j. 46 Az 35/2008 - 45, ustanoven opatrovník (Organizace pro pomoc uprchlíkům). Brzy po vydání tohoto usnesení však stěžovatel soudu oznámil, že jeho adresa pro doručování je: P. 600/1, P. 4. Z tohoto důvodu krajský soud uvedenou organizaci zprostil funkce opatrovníka. Krajský soud následně stěžovateli na jím uváděnou adresu zaslal přípis ze dne 14. 10. 2008. Zásilka se ovšem vrátila s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Z databáze Ministerstva vnitra soud dne 25. 9. 2008 zjistil, že stěžovatelův pobyt není znám

od chvíle, co opustil pobytové středisko. Krajský soud tedy zjišťoval pobyt stěžovatele u Ředitelství služby cizinecké policie, kde bylo soudu sděleno, že poslední evidovaná adresa pobytu stěžovatele byla: P. 1/680, P. 4 (u pana K., paní P. a paní V.). Na tuto adresu zaslal krajský soud přípis s formulářem „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“. Vzhledem k tomu, že si stěžovatel ve stanovené lhůtě zásilku nepřevzal, vrátila se zásilka zpět soudu. Proto soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Usnesením ze dne 1. 12. 2008, č. j. 46 Az 35/2008 - 60, krajský soud stěžovatele vyzval, aby si pro řízení o kasační stížnosti ve stanovené lhůtě zvolil zástupcem advokáta. Usnesení, zaslané na stejnou adresu jako předchozí formulář, se ovšem soudu vrátilo zpět, neboť adresát již byl na uvedené adrese neznámý. Dne 8. 12. 2008 krajský soud v databázi Ministerstva vnitra zjistil, že stěžovatelův pobyt znám není. Krajský soud proto usnesením ze dne 14. 1. 2009, č. j. 46 Az 35/2008 - 46, opětovně ustanovil stěžovateli opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům. Ta ovšem v reakci na tuto skutečnost uvedla, že stěžovatelův pobyt znám je (B. 1758/70, P. 3). Zásilka zaslaná na tuto adresu se však opětovně vrátila s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Vzhledem k tomu, že krajský soud nahlédnutím do evidence Ministerstva vnitra dne 11. 2. 2009 opětovně zjistil, že stěžovatelův pobyt je neznámý, byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce, zde stěžovatele).

Zdejší soud opětovně nahlédl dne 17. 4. 2009 do evidence Ministerstva vnitra a ověřil skutečnost, že ode dne 25. 6. 2008, kdy stěžovatel opustil pobytové středisko, není jeho pobyt znám. Stěžovatel sám v tomto směru rovněž neučinil soudu žádné oznámení, dle něhož by bylo možno jeho pobyt zjistit. Jeho postup se jeví naopak jako účelové vyhýbání se řízení, neboť na adresách, které soudu oznámil, nebyl znám.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu